

TE TUDOD, HOGY SZERETLEK

Üzenetek JÉZUSTÓL egy olasz pap, Ottavio Michelini által

Első kötet

A Hitterjesztési Kongregációnak S/A.A.S.n 58/16 1966.dec.29. határozata (Dekrétuma) ELTÖRLI az 1399. és 2318. kánonokat, amely Dekrétumokat 1966. okt. 14-én hagyott jóvá VI. Pál pápa, majd magának a Szentatyának (Őszentsége) akaratából nyilvánosságra hozták, amely szerint:

Ezen túl nem tilos IMPRIMÁTUR nélkül terjeszteni az ÚJ JELENÉSEKRE, KINYILATKOZTATÁSOKRA, LÁTOMÁSOKRA, JÖVEDŐLÉSEKRE és CSODÁKRA vonatkozó írásokat!

Letét: Sagra Tibaldi Mina, VIA Mazzini 11
44028 POGGI RENATIC /FE/
Tel. 0532/82-24

Lektorálta

Dr. Takács Gyula, főiskolai tanár

PAX KIADÓ

2500 Esztergom, Berényi u. 7.
Telefon: 06 – 20/775 24 53
(17.00-21.00 óráig)

Nyomta és kötötte:

Text-Print Nyomdaipari Kft. Győr
Felelős vezető: Csehi Zoltán

Bevezetés

Miért engem választott Isten? Ki vagyok én? A világegyetemhez viszonyítva kevesebb, mint egy porszem, kevesebb vagyok, mint egy láthatatlan kis vízcsepp az óceánhoz képest, kevesebb vagyok, mint egy undorító kis féreg, amely a föld sarában kúszik. Egy szegény pap vagyok a sok közül, a legműveletlenebb, a legtudatlanabb, a legalkalmatlanabb, egy szegény pap, aki csak megszámlálhatatlan mindenféle nyomorúságban gazdag.

Miért engem választott Isten? Hogy értsék meg az emberek, hogy én nem vagyok más, csak egy szegény eszköz az Ő kezeiben, hogy mindenki értse meg, hogy nem vagyok más, mint egy letört hegyű toll, a kézírásom is mérhetetlen szegénységem és semmiségem jelképe.

Miért engem választott Isten? **Hogy megszégyenítse a kevélyeket, a tudásuktól felfuvalkodott gőgösöket, akik tévedésekkel, eretnkségekkel töltötték meg az Egyházat, megmérgezve a lelkeket.** Igen, Istenre, az Egyházra, a Legszentebb Szűzre, a Kinyilatkoztatásra vonatkozó **ostobaságokkal, tévedésekkel, eretnkségekkel!** Isten végtelenül egyszerű és azt akarja, hogy mi is egyszerűek és alázatosak legyünk. „Bizony, bizony mondom nektek, ha nem lesztek olyanok, min ezek a kis gyermekek, nem mentek be a Mennyeik Országába”. Elég átalakítani az egyszerű dolgokat összetettebb dolgokká, elég új szavakat, új kifejezéseket gyártani, hogy tudásukat fitogtassák, és ily módon magukra vonják mások figyelmét.

Ezt a rövid bevezetést hasznosnak tartom, ha nem is szükséges, hogy köztem, az eszköz, és az olvasók közt, akikhez szól ez a könyv – mindkét rész beletartozik az Isteni Gondviselés szerető tervébe – kialakuljon egy lelki kapcsolat, amely megkönnyíti az Isteni akarat megvalósulását!

1975. V. 5.

Azt akarom, hogy élők legyenek

Fiam, nem elégszem meg sok papomnak a formálisnál alig több ragaszkodásával.

Fiam, papjaimtól elvárom, hogy tevékenyen vegyenek részt az Én megváltó munkámban!

Papjaimat (és „egyes híveimet”) magammal akarom tudni a Kálvárián! Sokan elutasítják, hogy kövessenek Engem ezen a fájdalmas úton.

Azt akarom, hogy papjaim (és egyes híveim) Velem imádkozzanak és munkálkodjanak az Eucharishtiában. (**OLTÁRISZENTSÉG!**) Egyesek még azt sem hiszik, hogy jelen vagyok az oltárokon, (az „asztalokon” is!), mások elhanyagolnak Engem és megfélemlenek Rólam, mások – új Júdások – elárulnak Engem!

Azt akarom, hogy papjaim (és egyes híveim) Országom építői legyenek a lelkekben, nem pedig Országom elpusztítói!

Szeretetet akarok papjaimtól, mert Én öröktől fogva végtelenül szeretem őket. **A szeretet lelke a szenvedés: az ember oly mértékben szeret, amilyen mértékben szenved!** Ma azonban sokan menekülnek a szenvedéstől, vagyis a szeretettől. (a Covid sátáni trükkje igazolta, még az „öreg papok” is bevették a csalit. **Az oltatlanok ellenben TANÚSÁGOT tettek hitükről, ellenállva a pokol erői által gerjesztett erőteljes nyomásnak, hullámverésnek! Isten megdicsőült bennük, általuk!**)

Fiam, azt akarom, hogy papjaim legyenek tudatában, legyenek felelősek és lelkiismeretesek abban, hogy mi a szerepük a Titokzatos Testben! Azt akarom, hogy élők legyenek: kegyelemtől, hittől, szeretettől, s ez által szenvedéstől lelkesek! (ezzel igazolják a katolikus papok, hogy **KRISZTUSKÖVETŐK!** Igazi Atyák, lelki értelemben, amint Pál apostol is egyértelműen utal a lelki „szülés fájdalmaira”, valamint az Evangéliummal kapcsolatosan is: Gal 1, 6 – 10.)

Mennyi elvesztegetett idő, mennyi el nem végzett jött, (a rossz példa, kezdve a Vatikánnal, botrányok sorozata!), mennyi akadály és botlás van Titokzatos Testemben! Mennyire elpocsékolják azt, ami természetfölötti... mert sokakban támaszként csak igen kevés hit, remény és szeretet van.

Szegény papjaim, akik sötétben tapogatózva járnak! Szeretem őket, a **megtérésüket akarom, fiam!** (most, 2024 nagybőjtjében!) Tehát csodálkozol, ha téged kérlek meg, szenvedj egy kicsit értük? (tehát, mi, „egyes hívek” ezt vegyük felkérésnek, vállaljuk a szenvedést és ajánljuk fel papjaink megtéréséért! Közülünk sokan nem képesek erre, mert félre lettek vezetve. A protestáns eretnokség megfertőzte a katolikusokat is! Jézus megváltott, nincs szükség ÁLDOZATRA, engesztelésre, stb. Sajnos még katolikus lelkiségek közt is sikeres volt a konkolyhintés, pl. neokatekumenális út, karizmatikus elhajlások. Miről ismerhetők fel? Akik a rózsafüzért nyilvánosan nem imádkozzák, a csodás gyógyulásokat „reklámozzák”, ott baj van! „Önmagukat ünneplik és élvezik”, Szentatyánk, XVI. Benedek pápa megjegyzése. Akinek nem inge, ne vegye magára!)

Azt akarom, hogy legyenek tudatában

- Jézusom, értesd meg velem: mit akarsz tőlünk, papoktól?

Már mondtam neked: azt akarom, legyenek tudatában hivatásoknak! Én választottalak titeket különleges kedvvel és szeretettel!

Azt akarom, hogy papjaim (és egyes híveim) tudatosan vegyenek részt Áldozatomban, nem képletesen, hanem valóságosan! Ezt azt vonja maga után, hogy **egyesül és eggyé olvad az Én szenvedésem és az Ő szenvedésük! A Szentmise ez: nem külső formáság, hanem csodálatos és rettenetes valóság!**

A papnak egyesülnie kell Velem abban, hogy Önmagammal ajánlom fel az Atyának! Milyen a miséje az olyan papnak, akiből hiányzik ez a tudat és ez a meggyőződés? (ne feledjük, még akkor, 1975-ben a katolikus papok az un. régi rítusban voltak felszentelve, és ennek ellenére már komoly bajok voltak. Akik a Zsinatra hivatkozva kiléptek, valójában nem voltak tisztában a fönti „követelménnyel”!)

Gondold meg fiam, mekkora méltóságot, nagyságot és hatalmat adtam papjaimnak! Azt a hatalmat, hogy Önmagammá változtassák át a kenyeret és bort: **Testemmé és Véremmé, teljes Valómmá!** Az ő kezükben minden nap megismétlődik a Megtestesülés csodája!

Megtettem őket a Megváltás Titka Isteni gyümölcseinek megörzöivé és szétosztóivá. **Megadtam nekik azt az isteni hatalmat, hogy megbocsássák vagy megtartsák az emberek bűneit!**

Miként nevelő atyám volt, megtettem őket örzöimmé a földön! De sokuknál mekkora a különbség azon szeretet között, amellyel Szent József örzött Engem és az ő nemtörődömségük között, amellyel Engem a Tabernákulumban őriznek! (és ez napjainkba már odáig fajult, **ELTORZULT**, hogy laikusok „áldoztatnak” és a papok nyugodtan, kényelmesen ülnek.

*Eljátszották „szerepüket” az asztal körül, rájuk fér egy kis „pihenés”! És a hívek lelkiismeret-furdalás nélkül „kézbe áldoznak”! Ne csodálkozzunk, amikor mindezeknek a következménye ránk fog szakadni, könyörtelenül, a közeljövőben! Akkor szembesülnek mindazok, akik balgákként engedték magukat ebben belerángatni, hogy **Isten nem hagy magából gúnyt űzni!** Vö. 2 Sám 6, 6 – 7. Uza csak a frigyláda-hoz ért hozzá! Az **OLTÁRISZENTSÉGBEN** az Urak Ura, a Világmindenség Királya van jelen!)*

Fiam, papjaimra bízom Szavam kihirdetésének a feladatát. De milyen módon végzik a papi szolgálatnak ezt a fontos feladatát? Ez általában abban a természetlenségben mutatkozik meg, amely a prédikációt kíséri!

Papjaimra bízom azt a feladatot, hogy harcoljanak a Pokol sötét erői ellen! De ki törődik azzal, hogy ezt megtegye? Hogy elűzze az ördögöket? Hogy ezt megtehessék, életszentségre kell törekedniük, ugyanígy a betegek meggyógyításához imák és önmegtagadások szükségesek! *(ezt meg tudják tenni olyan „papok”, akik mellett ott a „nő”, a gyerekeik? Kigúnyolja őket az ördög, sőt, el is bánik velük, ha netán próbálkoznak ördögűzéssel.)*

Fiam, azt akarom, hogy szentek legyenek papjaim, mert meg kell szentelődniük! Szolgálatukban nem szabad emberi eszközökben bízniuk, ahogyan sokan megteszik. Nem szabad a teremtményekben bízniuk, hanem az Én Irgalmas Szívemben és Édesanyám Szeplőtelen Szívében! *(tehát e világ tudósai, orvosai, politikusai stb. szóba sem jöhetnek! A Vatikán hivatalos álláspontja mit igazolt és igazol? La Salette jövődöleése BETELJESÜLT! Sőt, a Jel 13, 11. jövődöleése is!)* A papok az Én szolgálattestvéim, azonban kevés kivétellel, nem tudatosult bennük ez a tulajdonság. A papok az Én nagyköveteim, akik Engem képviselnek az emberek között, a családok és népek között.

A világgal járnak

A papok valóságosan részesei az Én örök Papságomnak. A papok nagy, természetfeletti tettek és események főszereplői Titokzatos Testemben. *(ne feledjük, ezeknek a földi eseményekben is lecsengése van, mégpedig emberi történelemformáló! Ugyanez érvényes a „sátán papjaira” is!)*

A papok legyenek áldozatok, akik odaadják és felajánlják magukat az embertestvérek üdvösségéért! Súlyos bűn azt gondolni, hogy meg lehet menteni a lelkeket saját emberi forrásokkal: intelligenciával és tevékenységgel! A pap minden külső tevékenysége, amelyből hiányzik a hit, a szeretet, a szenvedés és az ima – hiábavaló!

A papság szolgálat. Aki szolgál, különbözik attól, akit kiszolgál: nem azonosul a kiszolgált személyekkel! A papnak különböznie kell a reábizott lelkektől, ahogyan a pásztor is különbözik a nyájától! *(Tehát „Ferenc pápa” megnyilatkozása a juhszagú pásztorokkal kapcsolatosan, egyértelmű igazolása annak, hogy „kakukkfőka”, vagyis HAMIS PRÓFÉTA!)*

Ha látnák a papok a saját méltóságuk nagyságát, azt a magasztos természetfeletti hatalmat, amellyel fel vannak ruházva (ahogyan Assisi Ferenc látta ezeket a dolgokat), önmaguk és testvéreik iránt nagy, áhítatos tisztelettel viseltetnének.

Fiam, sajnos, néhány pap önmagát keresi, Rólam pedig megfélemeznek. Sokan mások a világgal járnak, bár tudják, hogy a világ nem Istené, hanem a sátáné.

Néhányan elárulnak Engem, mások Országomat rombolják le a lelkekben azzal, hogy tévedéseket és eretnokségeket hintenek szét. Mások kiszáradtak a Lélek éltető nedvének hiánya miatt: a szeretet hiánya miatt, amelynek igazi lelke a szenvedés. *(a pap számára már nem opció, hanem követelmény: „TAGADJA MEG ÖNMAGÁT, VEGYE FEL KERESZTJÉT MINDEN NAP, ÉS ÚGY KÖVESSEN ENGEM!”)*

Tehát imádkoznod kell és magadat felajánlanod, érzékenyen válaszolva az engesztelésre, vezeklésre, imára szólító felhívásaimra, hogy **térjen meg minden papom! Igen, térjenek meg és mindegyikük foglalja el helyét a Titokzatos Testben: ad mejorem Dei Gloriam** (Isten nagyobb dicsőségére) és a lelkek üdvére!

Valódi megújulás

Kérdésemre, hogy pontosan mit ért, amikor ezt mondja: „Azt akarom, hogy papjaim Velem imádkozzanak és munkálkodjanak az Eucharishtiában” (**OLTÁRISZENTSÉG**) ez volt a felet:

Mit tettem és teszek Én a Kereszt- és a Szentmise-áldozatban? Hogyan kérleltem az Atyát? „**Atyám, ha lehetséges, müljék el Tőlem ez a pohár, de ne az Én, hanem a Te akaratom**

teljesedjék”! Ne feledd (ahogyan sokan elfelejtik), hogy a Szentmise áldozata a Keresztáldozat valóságos megújítása!

A Keresztáldozatban benne van az Én könyörgésem az Atyához, egyesítve akaratom megsemmisítésével, teljes megsemmisítésével! Benne van Önmagam teljes felajánlása a végtelen szeretet és a végtelen szenvedés cselekedetével: benne van Önmagam feláldozása a lelkekért! A pap, aki egyesül Velem, és akit Velem egyesülve akarok ebben a szenvedésben, az mindennél jobban részt vesz Papságomban. **A pap soha nem annyira pap, mint amikor a szenvedésben Velem egyesül!** *(itt nincs különbség tridenti, NOM, görög katolikus vagy ortodox pap között! Utóbbiaknál a „nős papok” egyértelmű, megosztottak, tehát más súlycsoportba tartoznak.)*

A természetfeletti elherdálása

Hány miséből hiányzik ez az éltető lélek, ez a bensőséges és termékeny egyesülés! Az Isten iránti szeretet és a felebarát iránti szeretet a pap napjának legfontosabb cselekedetében akkor tanúsítja, amikor felelősségteljesen, Velem egyesülve önmagát semmisíti meg, amikor saját akarát hatékonyan fölajánlja az atyának, és elfogadja, hogy feláldozza magát a lelkekért, akikért Én szüntelenül feláldozom magamat! *(ezáltal válik kézzelfoghatóvá az a különbség, hogy ki Isten igazi papja! Ami ezen kívül van, az önmaguk és híveik becsapása, kezdve a katolikus papokkal, protestánsok, és minden „szektával” bezárólag, akik a Szentírásra hivatkoznak!)*

Egyszóval a papnak a Szentmisében Velem együtt valóban át kell adnia magát az Atyának, hogy aztán az Atya őt adja át a lelkeknek! Ennek kell megelőznie a pap minden ténykedését, különben **az időnek és a természetfelettinek az eltékozlásáról van szó!** Különben gyökerében válik terméketlenné minden tevékenysége. Fiam, ha megmutatnám neked, hogyan mutatnak be sok-sok szentmisét, annyira megrémülnél, hogy belehalnál!

Ilyen értelemben ismétlem: azt akarom, hogy papjaim legyenek imádkozók és munkálkodók, ahogyan Én voltam és Vagyok: csak így válnak igazán a lelkek megújulásának eszközeivé önmaguk és embertársaik számára”!

Kedves Testvéreim, a továbbiakban már csupán „ennek” folytatásával jelentkezem. Amennyiben beavatkozásom kényelmetlen, amikor elmentitek, töröljétek!

Áve Mária!